

MAAPAIKKA I

MAASEUTUMAISTEN ALUEIDEN MAANKÄYTÖN JA PALVELUIDEN PAIKKATIEPOHJAISEN SUUNNITTELUN KEHITTÄMINEN

1. HANKKEEN LÄHTÖKOHDAT	2
1.1. Malli maaseutumaisien alueiden suunnitteluun	2
1.2. Malli kehittää suunnittelua ja parantaa vuorovaikutusta	2
1.3. Paikkatiedon hyödyntäminen	3
2. HANKKEEN KOHDERYHMÄT	4
2.1. Loppukäyttäjät	4
2.2. Maaseutumaiset alueet eri aluerakenteissa	4
3. HANKKEEN TULOKSET.....	5
3.1. Parempaa vuorovaikutusta	5
3.2. Karttapohjainen tarkastelumalli	5
4. HANKKEEN TOTEUTUS.....	6
5. HANKKEESEEN OSALLISTUVAT ALUEET.....	6
6. YHTEISTYÖTAHOT	7
7. HANKKEEN VASTUUTOTEUTTAJA	7
8. OHJAUSRYHMÄ	7
9. TOTEUTUKSEN AIKATAULU.....	7
10. RAHOITUSSUUNNITELMA.....	8
11. KUSTANNUSARVIO	8
12. YHTEYSTIEDOT	8
13. LÄHTEET	9

1. HANKKEEN LÄHTÖKOHDAT

1.1. Malli maaseutumaisten alueiden suunnitteluun

Hankkeessa luodaan malli maaseutumaisten alueiden maankäytön ja palveluiden paikkatietopohjaisen suunnittelun hyödyntämiseen kunta- ja seututasolla. Mallin perustana ovat jo olemassa olevat paikkatietojärjestelmät ja -aineistot. Hanke ei kehitä uusia teknisiä järjestelmiä eikä olemassa olevien järjestelmien teknisiä ominaisuuksia. Fokuksena ovat paikkatietomenetelmiin perustuvien suunnittelumallien sisällöllinen kehittäminen sekä em. sisältöjen antamien tulosten sovellettavuuden hyödyntäminen kunnallisissa ja seudullisissa suunnitteluprosesseissa.

Mallin kehittäminen ja kehittämisen toteuttaminen paikkatietopohjaisen tarkastelun keinoin perustuu MAL- ja DEMO-verkostojen jäsenalueilta esiin nousseeseen tarpeeseen. Mallin kehittämällä vastataan maaseutumaisten alueiden ja aluerakenteiden ominaispiirteet huomioivien suunnittelumenetelmien ja -työkalujen puutteeseen. Kehitettävä malli on hyödynnettävissä eräänlaisena suunnittelutyökaluna kunnissa ja seuduilla riippumatta siitä, millaisia teknisiä (paikkatieto)järjestelmiä niissä käytetään.

MAL-verkoston osalta hanke toteuttaa kaupunki-maaseutu -teemaryhmän toimintaa, jossa fokuksena on suunnittelun kehittäminen maaseutumaisen yhdyskuntarakenteen alueilla. DEMO-verkoston näkökulmasta hanke tukee rakennemuutoksen ja ikärakenteensa vuoksi eriytyneiden maaseutualueiden sekä maakunta- ja pikkukaupunkialueiden sekä kaupunkiseutualueiden kehittämistä.

Hankkeessa toteutettavan mallin käyttö ja siihen liittyvä prosessi testataan erillisessä Maapaikka II-hankkeessa. Tämä hankesuunnitelma kuvaa Maapaikka I-hanketta.

1.2. Malli kehittää suunnittelua ja parantaa vuorovaikutusta

Maankäytön ja palveluiden suunnittelua tulee kehittää kokonaisuutena. Maankäytön ohjaaminen ja palveluiden suunnittelu erityisesti asemakaava-alueiden ulkopuolisilla alueilla kaipaavat uusia välineitä muun muassa kasvaneiden energiatehokkuus- ja ilmastovaatimusten, kuntatalouden haasteellisen tilanteen sekä teollisen- ja väestörakenteen muutosten vuoksi.

Kunnissa asemakaava-alueiden ulkopuolisilla alueilla maankäyttöä ohjaavat

- 1) maakuntakaava,
- 2) yleiskaava, osayleiskaava tai kyläyleiskaava (jos on laadittu; kaikilla alueilla ei ole lainkaan yleiskaavaa) sekä
- 3) rakennusjärjestys.

Seututasolla asemakaava-alueiden ulkopuolista maankäyttöä ohjaavat

- 1) maakuntakaava,
- 2) seutuyleiskaavat eli kuntien yhteiset yleiskaavat (jos sellaisia on laadittu; voivat olla oikeusvaikutteisia tai oikeusvaikutuksettomia) sekä
- 3) rakennemallit tai kehityskuvat (strategisia ei-sitovia suunnitelmia).

Seututason yleiskaavoissa, rakennemalleissa tai kehityskuvissa maankäytön ohjaamisen painopiste on usein keskuksissa ja alakeskuksissa sekä niiden laajentumisessa. Ne ottavat hyvin vähän kantaa

asemakaava-alueiden ulkopuolisten alueiden ja voimakkaimpien kasvusuuntien ulkopuolisten alueiden maankäyttöön.

Asemakaava-alueiden ulkopuolisten alueiden maankäytön ohjaamisesta puuttuu työkaluja, joita tarvittaisiin hajakenttämisen ohjaamiseksi ja olemassa olevien yhdyskuntarakenteiden kehittämiseksi, kuntatalouden edellytysten parantamiseksi sekä haja-asutusalueiden palvelumallien suunnitteluun ja saavutettavuuden varmistamiseen maaseutumaisilla alueilla. Tällä hetkellä asemakaava-alueiden ulkopuolelle suuntautuva rakentaminen perustuu pitkälti tapauskohtaiseen lupaharkintaan. Maankäytön suunnittelijoilta puuttuu työkaluja, joilla havainnollistaa päätöksentekijöille ja asukkaille vaihtoehtoisten valintojen vaikutuksia esimerkiksi kustannusten, saavutettavuuden (matka-aika) ja yhdyskuntarakennetta muokkaavien vaikutusten osalta (esim. rakenteen hajautuminen ja sen tuomat kustannukset). Siksi tarvitaan työkaluja, jotka toimisivat kaavoituksen edellyttämien strategisten valintojen perustana ja vaihtoehtojen vaikutusten havainnollistajana asukkaille, elinkeinojen harjoittajille ja päätöksentekijöille.

Infrastruktuurin ja palveluiden suunnittelun välineet ovat fokuksessa erityisesti voimakkaasti muuttuvan väestörakenteen alueilla, joilla palveluiden järjestäminen on haasteellista esimerkiksi logistiikan ja kuntatalouden kannalta. Asumisen ja palveluiden sijoittelu sekä niiden väliset yhteydet muodostavat kytkentöjä, joiden tarkasteleminen samassa yhteydessä on välttämätöntä kokonaiskuvan hahmottamiseksi. Yhden monipuolisimmista kokonaiskuvan hahmotusmahdollisuuksista tarjoavat paikkatietoon perustuvat tarkastelut. Paikkatietopohjaiset menetelmät tukevat lisäksi maaseutumaisten alueiden elinkeinoelämän edellytysten strategista kehittämistä.

1.3. Paikkatiedon hyödyntäminen

Paikkatiedolla tarkoitetaan tiettyyn maantieteelliseen sijaintiin välittömästi tai välillisesti liittyvää tietoa. Paikkatieto koostuu *sijaintitiedosta* (missä jotakin on) ja *ominaisuustiedosta* (mitä jossakin on). Paikkatietojen hyödynnettävyys on lähes rajaton; hyvin erilaisia ja erillään ylläpidettyjä paikkatietoja voidaan yhdistellä sijaintitiedon perusteella ja analysoida alueellisesti. Paikkatietoja käytetään tänä päivänä sekä julkisella että yksityisellä sektorilla. Julkisen sektorin ongelmana paikkatiedon hyödyntämisessä ovat osaamisen ja kehittämisresurssien puute.

Erilaisia paikkatietojärjestelmiä (ohjelmistoja ja niiden sovelluksia) on käytössä varsin laajasti Suomen julkisella sektorilla. Samoin paikkatietoaineistoja kerätään ja ylläpidetään Suomessa useiden eri tahojen toimesta. Alkujaan aineistoja on kerätty kunkin tahon omien tehtävien hoitamista silmälläpitäen. Sittemmin on kehitetty erilaisia rajapintoja ja niihin perustuvia palveluita (esim. KuntaGML). Paikkatietojen saatavuus on kehittynyt aiemmasta – esimerkkinä ympäristöalan asiantuntijoille suunnattu ilmainen paikkatietopalvelu OIVA. Vuonna 2007 voimaan astunut INSPIRE-direktiivi sekä sitä seuranneet laki paikkatietoinfrastruktuurista (2009) sekä asetus paikkatietoinfrastruktuurista (2009) tuovat jatkossa julkishallinnon laajat paikkatietoaineistot yhä avoimemmin ja kustannuksitta saataville.

Paikkatietojärjestelmiä ja -aineistoja on siis jo varsin laajasti käytössä ja INSPIRE-työn myötä tulossa aiempaa laajempaan ja vapaampaan käyttöön. Julkiselta sektorilta puuttuu paitsi osaamista, erityisesti resursseja uusien analyysimallien kehittämiseen. Olemassa olevat resurssit suunnataan usein kaupunkimaisten rakenteiden ja kasvualueiden ohjaamiseen. Tästä syystä erityisesti maaseutumaisten rakenteiden tarkasteluun soveltuvista työvälineistä on pulaa.

Paikkatietopohjaista suunnittelua kehittämällä voidaan kohdealueilla tuottaa rakennemuutoksen hallintaan liittyvän päätöksenteon tueksi tilannekuvia ja analyyseja yhdyskuntarakenteen, väestön sijoittumisen ja palveluiden kehittämisen tarpeista.

2. HANKKEEN KOHDERYHMÄT

2.1. Loppukäyttäjät

Hankkeessa kehitettävässä mallissa huomioidaan sen soveltaminen eri aluetasoilla maakunta-, seutu- ja kuntatason suunnittelussa. Toisin sanoen mallin tarkoituksen on toimia suunnittelutyökaluna maaseutumaisten aluerakenteiden kehittämisessä, ilman että kuntarajat rajoittavat tarkastelua. Tällainen tarkastelu on tarpeen esim. sellaisilla maaseutumaisilla alueilla, joilla oman kunnan palvelut ovat etäällä, mutta naapurikunnan puolella sijaitsevat palvelut tekevät esim. alueen olemassa olevan kylärakenteen vahvistamisen mielekkääksi.

Hankkeen tuloksen "loppukäyttäjiksi" luetaan eri aluetasoilla toimivat maankäytön ja palveluiden suunnittelun asiantuntijat ja em. aihepiirien kehittämistehtävissä työskentelevät henkilöt. MAL- ja DEMO-verkostot jäsenalueineen toimivat alustana mallin käytäntölähtöisyydessä ja pilotoinnissa. Mallin merkitystä vuorovaikutukselle käsitellään jäljempänä.

2.2. Maaseutumaiset alueet eri aluerakenteissa

Suunniteltu hanke kohdistuu erityisesti maaseutumaisten alueiden kehittämiseen. Riippumatta siitä, onko seutu luokiteltu hallintorajojen tai keskimääräisen väestötiheyden perusteella kaupunkimaiseksi vai maaseutumaiseksi alueeksi, kaikilla hankkeeseen alustavasti mukaan ilmoittautuneilla case-seuduilla on laajoja maaseutualueita, joiden suunnittelun kehittämiseen tämä hanke kohdistuu (ks. alustavasti ilmoittautuneet case-seudut jäljempää).

Hankkeen fokuksessa ovat asemakaava-alueiden ja mahdollisten rakennemallien yms. kasvusuuntia määrittävien strategia-asiakirjojen ulkopuoliset alueet. Alueet ovat maaseutumaisia muun muassa yhdyskuntarakenteen ominaispiirteiden ja väestötiheyden osalta. Esimerkkinä mainittakoon case-seuduista suurin, Tampereen kaupunkiseutu, jonka keskimääräinen väestötiheys on 114,4 as / km² (tilanne 30.11.2010). Seutuun kuuluu kuitenkin väestötiheydeltään ja sen myötä yhdyskuntarakenteeltaan hyvin erityyppisiä alueita, kuten seutuun Ylöjärven kanssa tehdyn kuntaliitoksen myötä liittynyt entisen Kurun kunnan alue, jossa väestötiheys 31.12.2008 oli 3,8 asukasta / km² ja 1.1.2011 Kangasalan kanssa tehdyn kuntaliitoksen myötä seutuun liittynyt Kuhmalahti, jonka väestötiheys 30.11.2010 oli 6,2 as / km². Myös Tampereen kaupunkiin kuuluu laajoja maaseutumaisia alueita (esim. Teisko), joilla väestötiheys ja yhdyskuntarakenne ovat täysin maaseutumaisia – kaupungin keskustaajaman tiheä asutus kuitenkin nostaa Tampereen kaupungin keskimääräisen väestötiheyden 406 as / km² (30.11.2010).

Kaikkien mukana olevien kaupunkiseutujen osalta mainittakoon, että niiden maaseutualueet ovat kasvaneet viime vuosikymmenen kuntaliitosten myötä varsin rajustikin ja liitosalueet ovat aiemmin maaseutumaisiksi luokiteltujen seutujen maaseutumaisia kuntia. Myös kaikilla alustavasti mukaan ilmoittautuneilla seuduilla suunnittelutyökalun tarve nimenomaan maaseutumaisten alueiden kehittämiseen on ilmeinen.

Käytännössä matalan väestötiheyden alueet, joilla myös yhdyskuntarakenne on maaseutumainen, ovat tässä hanke-ehdotuksessa mainittuja asemakaava-alueiden ulkopuolisia alueita – hankkeen kehittämisen kohteita – joiden osalta nykyiset maankäytön ohjauvälineet (maakuntakaava, mahdollinen yleiskaava, rakennusjärjestys) ovat osoittautuneet riittämättömiksi strategisen suunnittelun välineiksi ja joilla tarvitaan uusia ratkaisuja muun muassa palveluiden kehittämiseen alue- ja väestörakenteen tuomien haasteiden vuoksi.

3. HANKKEEN TULOKSET

3.1. Parempaa vuorovaikutusta

Hankeidean mukaisen maankäytön ja palveluiden paikkatietopohjaisen suunnittelutyökalun kehittäminen toisi hyötyjä myös asukasnäkökulman parempaan huomioimiseen suunnittelussa. Suunnittelutyökalun antamat tiedot, esim. kustannuksista, ja visualisoinnit tehtävien päätösten vaikutuksista yhdyskuntarakenteeseen toimivat merkittävällä tavalla *vuorovaikutuksen tukena*. Tiedot kustannuksista sekä kuvina esitetyt tarkastelut rakenteesta ovat riittävän konkreettisia keskusteltavia myös muiden kuin asiantuntijoiden kesken. Nykyisin käytössä olevat kirjalliset dokumentit termeineen "hajautunut yhdyskuntarakenne" tai "kasvavat kustannukset" eivät konkretisoi asiaa tarpeeksi.

Hankkeen tavoitteena on myös pohjustaa hankkeessa kehitettävän tarkastelumallin laajentamista vuorovaikutteiseksi internet-perusteiseksi työkaluksi jo olemassa olevien [pehmoGIS](#)-tyyppisten ratkaisujen tapaan. Hankkeessa suunniteltava malli toimii asukkaiden eduksi kuitenkin jo ennen sen mahdollista kytkemistä pehmoGIS-tyyppiseen vuorovaikutusmalliin.

Hankkeessa kehitettävä työkalu mahdollistaa asukasnäkökulman paremman huomioimisen jo varhaisessa suunnitteluvaiheessa. Mallin avulla pystytään esimerkiksi laskemaan ja todentamaan palveluiden ajallinen saavutettavuus, jonka myötä palveluiden sijoittamista, palvelulogistiikkaa ja julkista liikennettä pystytään suunnittelemaan saavutettavuuden näkökulmasta aiempaa paremmin myös maaseutumaisten rakenteiden alueilla. Mallin avulla voidaan myös tarkastella eri asukasryhmien tärkeinä pitämien viihtyvyystekijöiden toteutumista eri alueilla ja pohtia niiden perusteella esimerkiksi uuden asutuksen sijoittamista.

Ympäristöministeriö on selvityksessään [Asukasryhmät ja elinympäristö](#) (2005) tarkastellut eri asukasryhmien asumispreferenssejä ja yleisesti tärkeinä pitämiä elinympäristötekijöitä. Näitä tuloksia voidaan käyttää alkuvaiheessa tarkastelun pohjana. Asukkaiden etu tulee mallin avulla huomioiduksi myös kustannustarkasteluiden kautta: mallin avulla on mahdollista selvittää paitsi kunnille, myös asukkaille koituvat kustannukset eri asuinaluevaihtoehtojen välillä. Mallin tarkastelunäkökulmiin on mahdollista yhdistää myös ympäristö- ja energianäkökulmat ja selvittää niiden toteutumista alueen eri osissa. Ympäristö- ja energianäkökohtien huomioimista yhdyskuntarakenteen ja palveluiden suunnittelussa on pidettävä asukkaiden kannalta tärkeänä hyötynäkökohtana hyvinvoinnin varmistamiseksi pitkällä tähtäimellä.

3.2. Karttapohjainen tarkastelumalli

Konkreettinen esimerkki paikkatietoon perustuvasta lopputuotoksesta on kartta. Jokainen kartta sisältää paikkatietoa, esim. rakennusten ja tiestön sijaintiin, maaston muotoihin, maanpeitteeseen jne. liittyen. Jos olemassa olevan rakenteen perusominaisuuksia kuvaavaan paikkatietoon lisätään tietoja esimerkiksi

- 1) maaperän ominaisuuksista, vesi- ja viemäriverkon sekä tiestön rakennuskustannuksista maantieteelliselle pisteelle, voidaan jokaiselle pisteelle tai usean pisteen muodostamalle alueelle laskea rakentamisen kustannukset kunnalle. Tiedon avulla voidaan muodostaa erilaisia kustannusvyöhykkeitä rakentamisen ohjaamisen ja siihen liittyvän suunnittelun ja päätöksenteon tueksi sekä asukkaiden (muuttajien) valintojen tukemiseksi.
- 2) palveluiden sijainnista, nopeusrajoituksista, julkisen liikenteen reiteistä jne., voidaan laskea jokaiselle halutulle pisteelle (esim. aiottu palvelun sijoituspaikka) arvo, joka kuvaa palvelun ajallista saavutettavuutta esimerkiksi kunnan eri osista. Jälleen pisteiden avulla voidaan muodostaa erilaisia ajallista saavutettavuutta kuvaavia vyöhykkeitä palveluiden ja rakentamisen suunnittelun ohjaamiseksi.

Paikkatietojärjestelmiä on olemassa. Monenlaisia aineistojakin on olemassa, mutta osa on luotava hankkeessa (esim. palveluiden sijaintitiedot). Suurin puute on laskenta- ja tarkastelumalleista, joiden avulla nähdään esimerkiksi mitkä kaikki tekijät on huomioitava ja millä tavoin, jos haluamme edullisuusvyöhykkeitä. Seutujen ilmaisemasta tarpeesta huolimatta yksittäisillä kunnilla ja seuduilla ei ole tällaiseen kehittämiseen riittävää osaamista eikä resursseja.

4. HANKKEEN TOTEUTUS

Hankkeen suunnitellut toteutustavat ja -vaiheet ovat seuraavat:

1) Kartoitus

Kartoitusvaiheessa selvitetään

- a) valittujen pilottialueiden keskeisimmät toimijat (paikkatietoasiantuntijat sekä hankkeen kannalta keskeiset tiedon loppukäyttäjät), käytössä olevat paikkatietojärjestelmät, aineistotaso sekä mahdollisesti olemassa olevat alueelliset paikkatietoryhmät tai vastaavat yhteistyöelimet.
- b) jo olemassa olevat mallit ja käytännöt sekä suomalaisten että kansainvälisten ratkaisujen osalta.

2) Mallinnus

Mallinnusvaiheessa määritellään aluelähtöisesti

- a) tarvittavat lähtöaineistot sekä toimintatapa tarkastelun osalta. Lähtöaineistoja voivat olla erilaiset väestöä ja yhdyskuntarakennetta kuvaavat paikkatietoaineistot.
- b) halutut tarkastelunäkökulmat, jotka voivat perustua *vyöhykkeisiin* (esim. edullisuusvyöhyke, aika-palveluvyöhykkeet, elinkeinovyöhykkeet) ja/tai *verkostoihin* (esim. palveluverkostojen ja logististen verkostojen yhteensovittaminen).

Määrittelyt toteutetaan yhdessä vaiheessa I selvitettyjen paikallisten asiantuntijoiden ja loppukäyttäjien kanssa.

3) Viestintä ja vuorovaikutus

Viestinnän ja vuorovaikutuksen avulla varmistetaan ja tehostetaan käyttäjälähtöisyyden huomioimista mallin kehittämisessä. Viestintää ja vuorovaikutusta case-seutujen sekä sidosryhmien kanssa toteutetaan koko hankkeen ajan. Edelleen viestintäosuudessa huolehditaan hankkeen sisäisestä ja ulkoisesta viestinnästä sekä verkottumisesta muiden käynnissä olevien ja tätä hanketta tukevien hankkeiden kanssa.

5. HANKKEESEEN OSALLISTUVAT ALUEET

Alustavasti hankkeen case-alueiksi ovat ilmoittautuneet seuraavat seudut:

- Kotkan-Haminan seutu
- Kouvolan seutu
- Mikkelin seutu
- Salon seutu
- Seinäjoen kaupunkiseutu
- Tampereen kaupunkiseutu
- Ylä-Pirkanmaan seutu

Seudut vahvistavat osallistumisensa 30.4.2011 mennessä lähettämällä sitoumuksen hankkeen päätoteuttajalle.

6. YHTEISTYÖTAHOT

Edellä mainittujen case-seutujen lisäksi mahdollisia yhteistyötahoja ovat seuraavat:

- [EDGE-tutkimuslaboratorio/TTY](#)
- SYKE, rakennetun ympäristön yksikkö, [OIVA-paikkatietopalvelu](#)
- SYKE, [Yhdyskuntarakenteen seuranta](#) (M. Ristimäki)
- SYKE, [Palveleva maaseutu?](#) – Maaseudun palvelujen saavutettavuus vakituisten ja vapaa-ajan asukkaiden näkökulmasta (A. Rehunen)
- HINKU, Kohti hiilineutraalia kuntaa, www.ymparisto.fi/hiilineutraalitkunnat
- [Inspire-verkosto, Paikkatietoinfrastruktuurin hyödyntäminen –ryhmä.](#) (pj: J. Mäkelä, Aalto-yliopiston TKK, sihteeristö (MML): P. Takala, E. Tiainen)
- [Suomen Kuntaliitto, kunnan paikkatiedon yhteistyöryhmä](#)
- [Kaupunkien ja kuntien ekolaskurit-hanke \(KEKO\) / Osa A. VTT / Pekka Lahti \(hankkeelle haettu rahoitusta TEKESiltä\).](#)
- Maakuntaliitot
- Alueelliset ELY-keskukset
- [Logiera](#) / Tampereen kaupunkiseudun elinkeino- ja kehitysyritys Tredea Oy
- Paikkatietotekniikan tarjoaja, esim. Esri Finland Oy
- [Sitra](#), Maamerkit-ohjelma

7. HANKKEEN VASTUUTOTEUTTAJA

Hankkeen vastuutoteuttaja on Aalto-yliopiston Yhdyskuntasuunnittelun tutkimus- ja koulutuskeskus YTK, jolla on laaja kokemus ja osaaminen yhdyskunta- ja aluesuunnittelun, paikkatiedon hyödyntämisen ja hankeyhteistyön saralla sekä olemassa olevat yhteistyösuhteet keskeisiin hankkeen aiheisältöön liittyviin toimijoihin. Vastuutoteuttajana YTK huolehtii hankkeen koordinaatiosta, toimeenpanosta ja raportoinnista. Vastuutoteuttaja huolehtii niin ikään tarvittavien osapuolten (esim. SYKE ja paikkatiedon käsittelyvälineen tarjoaja) panoksista kokonaishankkeessa. Vastuutoteuttaja osallistuu myös hankkeen rahoittamiseen.

8. OHJAUSRYHMÄ

Ohjausryhmän kokonpano määrittyy myöhemmin, kevään 2011 aikana.

9. TOTEUTUKSEN AIKATAULU

- Maapaikka I-hankkeen suunnittelu kesto 05/2011– 06/2012; 14 kk (aikataulu vahvistuu kevään 2011 aikana. Maapaikka I hanke päättyy aikaisintaan 04/2012 ja viimeistään 09/2012).

- (Erillisenä hankkeena toteutettava Maapaikka II on suunniteltu toteutettavaksi 05/2012 alkaen.)

10. RAHOITUSSUUNNITELMA

Ehdotus rahoituksen määrästä ja jakautumisesta toimijoiden kesken hankkeen suunnitellulla toteutusajaksolla on kuvattu alla olevassa taulukossa. Pääosa hankerahasta kohdistuu tutkija-koordinoijien (1-2) palkkaan, tukipalveluihin (SYKE), tarvittaviin ostopalveluihin sekä viestintään. Osallistuvien KOKO-alueiden rahoitusosuus hankkeen toteutusajalla on yhteensä 2300 € (+alv 23%) / KOKO-alue.

Maapaikka I-hankkeen alustava kokonaiskustannusarvio on 119 000 euroa.

	€ / 2011 (8kk)	€ / 2012 (4 kk)	YHTEENSÄ €
MAL ja DEMO			
-alueiden rahoitusosuus	11 000	5 000	16 000
-toteuttajatahon rahoitusosuus	2000	1000	3000
TEM			
-erillisrahoitus	67 000	33 000	100 000
YHTEENSÄ	80 000	39 000	119 000

11. KUSTANNUSARVIO

Päätoteuttaja laatii kustannusarvio kululajeittain maakunnan kehittämisraha hakemusta varten. Kokonaiskustannusarvio tulee olemaan kohdassa 10. mainitun mukainen. Kululajeittain laadittava kustannusarvion ei muuta edellä esitettyä alueiden rahoitusosuutta.

12. YHTEYSTIEDOT

- Vastuutoteuttaja:
 - Raine Mäntysalo, YTK:n johtaja, Professori, TkT, arkkitehti
raine.mantysalo@aalto.fi, p.+358 09 470 24089, gsm +358 50 512 4525
Yhdyskuntasuunnittelun tutkimus- ja koulutuskeskus, PL 12200, 00076 Aalto
 - Karitta Laitinen, tutkija, TkL, arkkitehti
karitta.laitinen@aalto.fi, gsm +358 50 343 1923
Yhdyskuntasuunnittelun tutkimus- ja koulutuskeskus, PL 12200, 00076 Aalto
- DEMO-verkosto: ohjelmajohtaja Antti Korkka, p. +358 40 834 6676, antti.korkka@ylapirkanmaa.fi
- MAL-verkosto: suunnittelija Marja Uusivuori, p. +358 40 195 2852,
marja.uusivuori@tampereenseutu.fi

13. LÄHTEET

- INSPIRE-direktiivi 2007/2/EY.
- Laki paikkatietoinfrastruktuurista (421/2009)
- Asetus paikkatietoinfrastruktuurista (725/2009)
- Paikkatietoikkuna. Paikkatietoaineistot ja -palvelut.
- Paikkatietoinfrastruktuurin kehittäminen. Maa- ja metsätalousministeriö 2010.
- KuntaGML. Suomen kuntaliitto.